

ikke har kunnet udfinde Gjerningsmændene til stærke og meget forbryderiske Misgjerninger, har Kjøbenhavns Politi været tilkaldt og vidst i de fleste Tilfælde at udfinde de Skyldige. Jeg troer altsaa, at der i den Retning ikke kan antages at ville vindes Stort ved den nye Indretning, medens man paa den anden Side ikke kan være uden en vis Frygt for, at der kunde tabes Noget i saa Henseende. Dernæst er det ogsaa min Erfaring, at Fleertallet af Politiets Bestillings- eller Embedsmænd have under den nuværende Tilstand vidst at opføre sig ligeoverfor Befolkningen paa en temmelig upaafagelig Maade; at der gives Personer i denne Klasse, der stærkt have misbrugt den Myndighed, som i et vist enkelt Dødsfald var dem givet, kan det ikke falde Nogen ind at ville nægte, og det have vist de fleste af os, der opholde sig i Kjøbenhavn, oftere været Vidner til; men naar man tager Personalet i sin Heelhed og Almindelighed, troer jeg, man maa indrømme, at Fleerheden af det har ved slige Leiligheder, hvor den kunde komme i Conflict med Befolkningen, udviist en saadan Opførsel, at man ikke kan sige noget Stort imod den. Der er jo ved slige Leiligheder ikke Tid til at være overordentlig høflig, gjøre Complimenter; det kan være meget godt til en anden Tid, men ved slige Leiligheder er der virkelig ikke Tid dertil, og det forekommer mig, at den, der har en god Kjøle paa, ikke ved slige Leiligheder maa forlange, at der vises større Complimenter mod ham end mod dem, han staaer ved Siden af, der ere trøielkede; man maa, naar man indfinder sig ved slige Leiligheder, tage, hvad der følger paa, naar ikke de Vedkommende overstride den rette og fornuftige Bemyndigelse, som de maae have, og ikke gaae videre end absolut nødvendigt for at opfylde det Hverv, der er dem paalagt i det givne Dødsfald. Ligesaa stærkt som en tidligere æret Taler skal jeg altid misbillige det, naar jeg har hørt Tale om, at Politiet, efterat have anholdt en Mand, er gaaet til Mishandling af ham; det er Noget, der er absolut forkasteligt, fordømmeligt og

strafværdigt. Der har oftere her i Kjøbenhavn været Leilighed til navnlig at lære at kjende, hvorledes Politiet har stillet sig. Jeg tænker mig saaledes Martsdagene 1848, hvor dog det gamle Regimente endnu bestod, idetmindste vidste Ingen, da det store Tog gik fra Gamlemestov til Christiansborg Slot, at det var ophørt til den Tid, men der var ikke noget Politi at mærke. Der var i alle de Dage, som fulgte paa, og vi huske vistnok Alle, hvilken Bevægelse der dengang var i Gemhytterne, ikke Tanke af Collision mellem Politiet eller Vægterne og Befolkningen. Det forekom mig meget ofte, at man ikke var saa nøjeseende, som man burde være; thi den Glæde, som dengang herskede mellem Alle, gav sig hyppig Luft paa en saadan Maade, at den blev særdeles byrdefuld og besværlig for mange af Byens Beboere; men der var ikke Anledning til nogen Klage over Politiet. Der er siden oftere forekommet saadanne Leiligheder, hvor jeg heller ikke har hørt Politiet omtale.

Naar vi nu komme til det, som den første Taler, der havde Ordet i denne Sag (Wille), ogsaa gjorde opmærksom paa der passerede, saavidt jeg erindrer i Begyndelsen af 1860, saa troer jeg, at man, naar man ret vil fatte i Die den Tilstand, der da fandt Sted, har gjort Politiet Uret. Jeg vil ikke sige, at Alt det, man har anført imod det, var ugrundet, men jeg vil ligefrem sige: Jeg troer, man har gjort Politiet Uret. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at ved hiin Leilighed optraadte Politiet irriterende, og det bevirkede, sagde han, at Publicum opførte sig drilende; men efter hvad jeg har kunnet komme til Kundskab om, saa har det ikke været Politiet, der først er optraadte irriterende. Vi erindre jo Allesammen, at det var store Brud paa den offentlige Fred og Orden, der dengang fandt Sted, og at Politiet med Rigegyldighed og Uvirksomhed skulde see paa Sligt, det kan jeg ikke antage nogen god dansk Mand vilde forlange.